

бургскій Архiepископъ го рѣкоположилъ Епископъ, нѣ той не живѣлъ много слѣдъ това († 1193). Послѣ прѣмникъ-тъ, му Цистерсійскій аббатъ Бертолдъ былъ изгоненъ отъ тамъ, нѣ послѣ ся върнѣлъ пакъ съ една дружинѣ нѣмскы крестоносци и умрѣлъ въ битвѣ съ Ливонци-ты (1198). Подиръ него отишълъ тамъ съ другѣ крестоноснѣ дружинѣ още единъ проповѣдникъ — Албертъ Буксгевденъ, и можялъ да ся укрѣпи помежду имъ съ силѣ-тъ на папѣ-тъ подъ званіе-то Ливонскы Епископъ. Той съградилъ града Ригѣ, и си утвърдилъ въ него и сѣдалище-то, а за да има още по-голѣмъ успѣхъ проповѣдъ-та му, нарядилъ и единъ военно духовенъ Орденъ «Меченосци, или Братія на Кръста Господень». Чякъ подиръ тридесять годишнѣ кървавѣ борбѣ тѣ сполучили съ мечъ и огнь да подчинятъ повече-то отъ тамошны-ты Есты и Курляндци подъ власть-тъ на Римскѣ-тъ черковѣ.

Между Прусы-ты пръвъ християнскы проповѣдникъ бѣше Прагчянинъ-тъ Адалбертъ, кой-то умрѣлъ и мѣченикъ въ 998 годинѣ. Тѣзи същѣ-тъ учясть имали и другы-ты миссионери, кои-то ходили подиръ него тамъ. Въ начало на XIII-ый вѣкъ Конрадъ, Мазовецкый Херцогъ, за да покрѣсти и тѣзи странѣ, повыкалъ на помощь Тевтонскыя Рицарскы орденъ отъ Палестинѣ. Пруси-ти юнашкы си бранили религиѣ-тъ, волѣ-тъ и народность-тъ срѣшу тѣя пришълци; нѣ тѣ были раздробени на много дребны племена, и не имъ дохаждало на ума да направятъ единъ общы помежду-си съѣзъ, затова най-послѣ повече-то отъ тѣхъ испадали мъртви въ крѣвопролитны-ты жестоки борбы съ рицары-ты. А колко-то останжли живи, станжли имъ спахалѣкъ, та ги покрѣстили и ги задлѣжли да припознажтъ и тѣ господарство-то на папѣ-тъ. Опустошена-та имъ страна испослѣ ся расселила съ нѣмскы колоніи.

§. 65. Покръщаваніе-то на Руссы-ты въ врѣмя-то на Асколда и Дира.

Русси-ти начнѣли да ся просвѣщавать съ християнскѣ-тъ вѣрѣ още отъ врѣмя-то на Асколда и Дира. Тѣ съ своѣ-тъ дружинѣ отъ Норманны и Славяны опустошявали околности-ты на Цариградъ, и безъ надѣжбы застигнѣли тамъ Гърци-ты, кои-то нѣмали готовѣ войскѣ, да ся отбранятъ, ами ся обърнѣли съ молитвѣ камъ Бога, да имъ помогне. Патриархъ Фотій запѣлъ духовны пѣсни и потопилъ въ море-то рижѣ-тъ на Св. Богородицѣ, коѣ-то имали въ храма на Влахернѣ, и внезапно излѣзла буря, та потопила сычкы-ты Русскы корабы. Това чудо подѣйствовало тѣй силно